

THE EUROPEAN DISCOVERY OF CHINA

POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

LA XINA DE MARCO POLO

IBN BATTUTA I MARCO POLO

Ibn Battuta va arribar a la costa de la Xina durant els últims anys de la dinastia Yuan; però mirava la Xina amb uns ulls molt diferents dels de Marco Polo: Ibn Battuta era un home educat que va viatjar per un món musulmà familiar, mentre que Marco Polo va ser un comerciant, que no estava format, que va viatjar a través de mons desconeguts. La seva primera impressió coincideix amb la dels viatgers europeus: es troba amb la Xina, el país més ampli i ric de la Terra, i afirma que la Xina és el país més segur del món per als expedicionaris.

L'enorme població de la Xina i el seu grau urbà el van sorprendre, així com el fet que a totes les grans ciutats hi hagués un barri per als musulmans. Com Marco Polo i altres viatgers havien fet abans, va quedar fascinat pels innombrables i enormes vaixells que s'ancoraven als ports de la Xina, per la seguretat que oferien el servei de correus dels mongols, pel Gran Canal i per la inclinació de la Xina per les comoditats i els plaers de la vida.

Describeix en detall el procés productiu de la porcellana, la seda, el carbó vegetal, la laca, els diners en paper i la crema dels morts. Igual que Marco Polo, no esmenta l'embemat de peus, els personatges xinesos, el te o els bastonets per menjar; però sí que fa al·lusió breument a la Gran Muralla, encara que d'una manera molt poc precisa, afegint que no havia conegut a ningú que l'hagués vista. És l'únic viatger medieval i modern que va observar la pintura xinesa, en relació amb la qual afirma que el talent xinès per a aquest art és extraordinari i que en aquest art cap nació els pot millorar.

Diu haver visitat moltes ciutats, però només en descriu amb detall dues: Quanzhou i Hangzhou. Fins i tot afirma haver anat a Beijing en missió oficial; però això és difícil de creure. Fins i tot les seves descripcions de Quanzhou i de Hangzhou són força confuses, i sembla que vinguin més aviat de rumors que no pas de la seva pròpia experiència.

"La Xina és preciosa; però no m'agrada".

Els xinesos menjaven porc i gossos i eren pagans. Finalment va reconèixer que quan sortia del seu allotjament, va veure tantes coses censurables que preferia quedar-se a casa la major part del temps i només en sortia per rebre altres musulmans.

El llibre d'Ibn Battuta va ser un text escrit per un musulmà, centrat en les comunitats musulmanes i destinat a una audiència musulmana, i mai no va arribar a ser tan atractiu universalment com el de Marco Polo.

Un cop va tornar al Marroc, el sultà va nomenar un poeta local per escriure de manera literària i adequada el llibre de viatges d'Ibn Battuta. Tal com en els casos de Marco Polo i de Rusticello, no es pot saber el que ve d'Ibn Battuta i el que ve d'Ibn Juzzay. Ibn Battuta no podia recordar tot el que havia vist o tots els noms dels innumerable musulmans que havia trobat. Sens dubte, Ibn Juzzay havia copiat coses d'altres relats de viatges preexistents.

El llibre no va tenir una acceptació universal: fins i tot el gran Ibn Khaldun, un historiador preminent musulmà del segle XIV, gairebé no va mencionar Ibn Battuta, i més aviat el va bandejar dient que moltes persones murmuraven entre elles, dient que era un mentider.

Al contrari del llibre de Marco Polo i del seu impacte a Europa, el llibre d'Ibn Battuta va tenir un èxit reduït en el món musulmà, i era completament desconegut fora d'aquest. El llibre no va tenir fama fins a mitjans del segle IX.

El contrast tan important entre aquests dos llibres s'ha d'atribuir al fet que el de Marco Polo va obrir una finestra a nous mons; mentre que el d'Ibn Battuta, no.